12/07/2021

“Η Βασιλεία του Θεού και η δικαιοσύνη αυτού”

/ Γνώμες

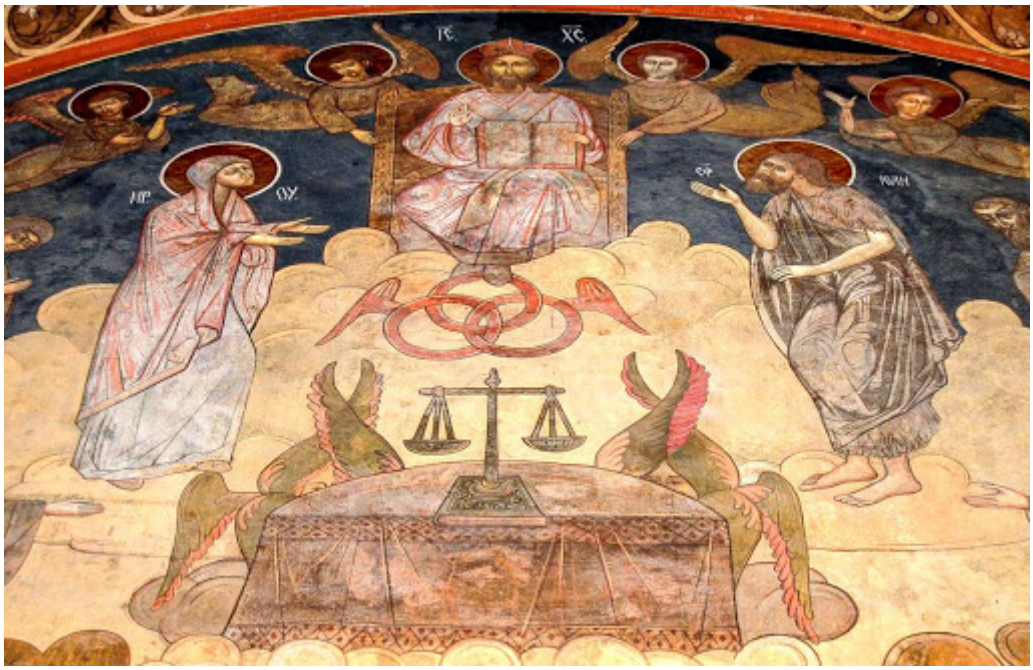

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ Κυκκώτη

«αυτοί που αδικούν κάποιο, αδικούνται σε χειρότερο βαθμό από κάποιο άλλο»

“αυτοί που αδικούν κάποιο είναι θεοπαίκτες”

Η ευαγγελική περικοπή αυτής της Κυριακής (Ματθαίου 6, 33) μας προτρέπει να ζητούμε πρώτον τη Βασιλεία των Ουρανών και όλα τα άλλα που έχουμε ανάγκη, ο κοινός επουράνιος Πατέρας μας, οΔημιουργός μας θα φροντίσει μέσα από τη θεία του Πρόνοια να τα έχουμε.

«Μη ουν μεριμνήσετε λέγοντες, τι φάγωμεν ή τι πίωμεν ή τι περιβαλώμεθα, πάντα γαρ ταύτα τα έθνη επιζητεί, οίδε γαρ ο Πατήρ υμών ο ουράνιος ότι χρήζεται τούτων απάντων. Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Ματθαίου 6, 31 – 33).
Ο Ιησούς Χριστός συνδέει την Βασιλεία των Ουρανών με την επικράτηση της Δικαιοσύνης του Θεού, να κάνουμε το παν να μη αδικείται κανένας άνθρωπος, να ζούμε δηλαδή μέσα στην πραγματικότητα της Δικαιοσύνης του Θεού. Όταν απουσιάζει η Δικαιοσύνη από μια κοινωνία δημιουργούνται οικονομικές και

κοινωνικές κρίσεις, κι όλες οι μορφές κοινωνικής αδικίας και βίας. Έτσι έχουμε τοπικές εμπόλεμες συρράξεις και ανεξέλεγκτα φαινόμενα φτώχειας που οδηγούν στη μετανάστευση αυτών που υποφέρουν για μια καλύτερη ζωή. Η παγκόσμια ασφάλεια απειλείται όταν αποτύχουμε να προστατέψουμε τους ανθρώπους στο μέρος που ζουν. Η κάθε αδικία που γίνεται σε κάθε γωνιά της γης είναι μια φωτιά που αν δεν τη σβήσουμε, θα μεγαλώσει και θα φθάσει και στο σπίτι μας. Η ελπίδα μας να γίνουμε μέτοχοι της Βασιλείας του Θεού στηρίζεται στη συμμετοχή μας στη ζωή του Χριστού, να ζούμε δηλαδή με πρότυπο τη ζωή του Χριστού και των αγίων μας. Να μη αδικούμε κανένα και να είμαστε δίκαιοι. Γι’ αυτό στην Αγία Γραφή τονίζεται με σαφήνεια ότι «πάσα αδικία αμαρτία εστίν» (Α’Ιωάννου 5,17).

Αυτοί που κάνουν κάποια αδικία σε βάρος κάποιου ζουν ερήμην της παρουσίας του Θεού και γράφουν την αποκατάσταση της Δικαιοσύνης του Θεού εις τα παλαιά τους υποδήματα. Η ασέβεια τους επιφέρει την αποκατάσταση της Δικαιοσύνης με πολλούς τρόπους, αυτοί που αδικούν κάποιο, αδικούνται σε χειρότερο βαθμό από κάποιο άλλο. Η αδικία σε βάρος κάποιου που τον κάνει να πονέσει κι αυτόν και την οικογένεια του, τελικά ο Θεός οδηγεί τα πράγματα σε θετική πορεία για το καλό του αδικημένου και της οικογένειας του. Μακάρι να μη υπήρχαν αδικίες στο κόσμο που ζούμε κι όλοι μας θα ζούσαμε καλύτερα. Πάντως ως άνθρωποι «σάρκα φορούντες και τον κόσμο οικούντες» (από την ευχή της Εξομολόγησης), αν ζούμε εν μετανοία, συγχωρούμε όλους τους ανθρώπους που μας αδικούν και προσπαθούμε όσο μπορούμε με τη βοήθεια του Θεού να μη αδικήσουμε κανένα.

Η καλύτερη μορφή μετάνοιας κάποιου είναι να ζητήσει συγνώμη προς αυτό που αδίκησε και να προσπαθήσει να κάνει ότι μπορεί για να αποκαταστήσει τη Δικαιοσύνη του Θεού, πριν να του έρθει μεγάλη δοκιμασία στη ζωή είτε στον ίδιο είτε σε μέλη της οικογένειας του, που συνήθως τη βλέπουμε ως ανεπάντεχη οικογενειακή τραγωδία που μας γονατίζει για πάντα. Για τους δίκαιους ανθρώπους κι όταν ακόμη φύγουν από αυτό το μάταιο κόσμο, συνεχίζουμε να τους εκτιμούμε και να τους αγαπούμε ως να είναι μαζί μας, αντίθετα για αυτούς που αδικούν και μας στενοχωρούν, όχι μόνο, τους αντιμετωπίζουμε ως να μη είναι ζωντανοί κι όταν ακόμη ζουν, αλλά κι όταν με το καλό πεθάνουν, πολλοί λένε, δόξασοι ο Θεός, πέθανε και ησυχάσαμε. Η υπόθεση της επικράτησης της Δικαιοσύνης του Θεού και της προστασίας των αδικημένων δεν εξαρτάται τελικά από τη καλή διάθεση των ανθρώπων και τους ισχυρούς της γης, αλλά από τη φιλανθρωπία του Θεού για όλους μας, γιατί στα μάτια του Θεού είμαστε όλοι παιδιά του . Ο Ιησούς Χριστός είναι το «Φώς το Αληθινό που φωτίζει πάντα άνθρωπον, ερχόμενον εις τον κόσμο» (Ιωάννου 1,9). Τελικά αυτοί που αδικούν κάποιο είναι θεοπαίκτες.